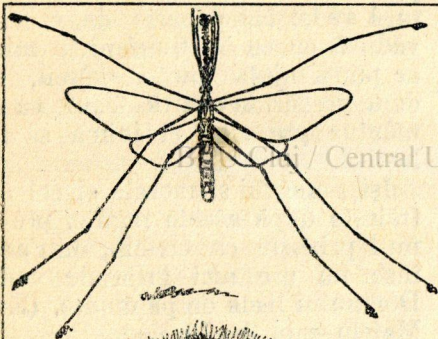

RAZELE AUROREI

ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Țințarul și camila.

(Textul pe cealaltă față.)

Țințarul și camila.

„Conducătorilor orbii cari strecură țințarul și înghițiți camila.“ (Ev. Mateiu 23, 24.)

Aceasta o spusese Domnul Iisus cărturarilor și fariseilor, că ei voiau să fie punctuali în serviciul dumnezeesc și pentru aceea au dat zeciuială încă și dela mirtă, chimin și mărar, dară au pus la o parte judecata dreaptă și îndurarea, pe când aceasta ar fi trebuit să fie lucrul principal, că tot ordinul *ă cuprinde în aceste cuvinte, adică: „Nu te iubesti pe deaproapele tău, ca în pre tine.“* (Epistola lui Pavel către Romani 13, 9.)

Intre fariseii cei de acum este aceea deosebire, că aceia de atunci au dat zeciuiala din tot venitul lor, dară au pus la o parte dreptatea și îndurarea; iar cei de acum nu dau nici zeciuiala, nici nu exerciază dreptatea și îndurarea; așadară sunt mai răi ca cei de demult.

Dară să luăm sama, ca noi, cari ne spunem pre noi credincioși, să nu cădem în tot același greș. Dapoi că dacă ar fi numai greș, dară e păcat; și încă mare păcat, că Mântuitorul zice: „Nainte de toate vă feriți de aluatul fariseilor, care este fățaria.“ (Vezi Luca 12, 1.)

Dapoi ce-i fățaria în timpul de față? Aceea, dacă cineva să arată a fi învățacelul lui Christos și nu numai fals, fără de iubire judecă în inima sa, ci-i și neîndurat nu numai către deaproapele său, ci și către frații săi spirituali. Zeciuirea minții, rutei și chiminului numai țințar ar fi, dară judecata fără de iubire, neîndurarea, minciuna, pisma, acelea sunt camilă. Iar noi trebuie să tremurăm în suflet, dacă suntem în stare a înghite așa camile.

Oare nu s'a întâmplat și cu noi, că ne-am făcut vrednici de gheenă? — Oh, să ne ferim de așa cuvinte. Să fim înțelepți și să știm, că fratele nostru și pe lângă greșurile sale e un rescumpărat scump a Domnului nos-

tru Iisus și-i așa mărgăritar, care nu trebuie aruncat înaintea porcilor.

Cât de ușor calumniază cineva pre altul. Aude ceva, dă aceea mai departe, celalt o mărește și-i gata disprețul contra fratelui de multe ori de tot nevinovat. Mare păcat e acesta.

Mai bine e, dacă iau sama la ochiul meu și nu caut paiul în ochiul fratelui meu.

Aceia bieți judecători, condamnători, calumniatori nu știu, că întrucât sunt amăgiți de spiritul cel rău.

Păcatul propriu, care-i așa mare, camila, îl privește cu ochianul micșorător și îl vede în capul său numai ca un țințar. Umblă din casă în casă și nu vorbește despre lucruri edificatoare, ci clevețește și vorbește despre alții. Urit păcat e acesta, dară el nu-l vede. Nu departe de el este o văduvă cu cu 5—6 orfani în mizerie, ar putea ajuta dară-i sgârceit, caută dară greșuri la cea ticăloasă, ca să se mântue pre sine și inima sa nemilostivă.

Iși pune lui și morale și cel ce nu trăiește după aceste reguli, pre acela nu-l privește ca creștin, înțr'acestea înse nu are nici grije de vorbirile Domnului Iisus de pe munte. (Evang. Mateiu cap. 5—7.)

Nu-i iertat să să ne amăgim pre noi înșine. Să cerem ochi curați dela Părintele cerese, ca să vedem lucrurile în realitatea lor. Nu trebuie folosit nici ochian măritor, nici mișorător spiritual, că acelea le face diavolul. Fie țințarul țințar și camila camilă în ochii nostri. Dară și limba să o înfrinăm. Când conversăm cu altul, să nu vorbim mai mult, ca celalt. Urit lucru e acela, a afirma ale noastre și ale altuia a nu le asculta. Sunt așa limbi nestătătoare, cari toate le desmântă și le întrec.

Iar creștinul adevărat e modest, blând, umilit, liniștit. Nu judecă și nu condeamnă. Vestea cea rea nu o crede și nu voiește a afirma rău despre altul. Urechile și le astupă de nainte clevetirei, nu strecură țințarul, și nu înghite camila.

Înainte de a-l totdeauna strălucește scopul călătoriei sale: Ierusalimul ceresc și nu lasă să i-se întunece aceasta lucire cu aruncătură de tină.

Dă-ne Doamne inimă curată, ochi ochi curați, urechi sănătoase și gură nevinovată, din care să isvorească lauda numelui tău sfânt!

Diferite ochianuri.

Un astronom să exprime odată, că el a cercat deja cerul întreg cu ochianul său, dară el n'a descoperit nici un Dumnezeu. Dară că nu toți astronomii au așa ochianuri rele, arată exemplul vestitului astronom Mädler. Acesta repetând să exprime: „Un adevărat cercător de natură nu poate fi ateist. Căci care așa adânc privește în atelierul lui Dumnezeu și are ocaziune, ca noi, a admira atotînțelepciunea și și regula vecinică, trebuie să plece în umilință genunchii săi înaintea stăpânirii unui spirit mai înalt.“ Și în vremea morbului său din urmă să arăta cugetul său pios. Adeseori îl auziră rugându-se în liniște, și el adormi cu mâinile închise laolaltă. Memoria lui deja de mai multe ori suferi prin apoplexia repetată; dară ea rămase totuși destul de tare, a-și aminti de cuvinte biblice și de cântări spirituale. Când el odată își lua o locuință nouă, luă el biblia cu cuvintele: „Înainte de toate celelalte cărți să între acesta carte în casa mea,“ și o duse însuși din locuința cea vechie în cea nouă. Textul său funebral a fost: „Cerurile proclămă mărirea lui Dumnezeu, și lucrul mânilor sale îl arată întinsul.“

„Radical.“

Un om credincios veni odată într'un oraș, unde erau sentimentele foarte neliniștite prin politică. Dintr'odată veni un om spre el, îi întinse mâna cu vioitate și întrebă: „Scuză, D-le, nu ești și D-ta un radical?“

„Oh da, și aceea încă unul întreg“ era răspunsul.

„Deci, atunci suntem una.“

„Deci suntem una.“

„Răbdare, răbdare, trebuie să mă esplic mai înainte mai de aproape.“

„Cum gândești D-ta aceea?“

Dapoi, inimile noastre sunt cu totul rele, tot este stricat în ele până la rădăcina cea mai de jos, și dacă aici nu vine o schimbare radicală, suntem pe veci pierduți. Cunoscut-ai D-ta deja aceasta? Dacă nu, atunci înțeleg, că D-ta te plângi de vremuri rele și pentru guvernatori; dară caută D-ta, ca nu în urmă să se plângă Dumnezeu asupra D-tale și să te condemne, pentru că D-ta ai trăit aici în întristare și ai murit nefericit. Dumnezeu primește numai pre așa unii, cari s'au plecat sub cuvânt și s'au făcut radical, adecă din rădăcina altcum. El ne spune nouă: „De nu se va naște cineva de nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.“

Aceia doi bărbați să despărțiră acuma, dară resvrătorul cel radical auzise acum, unde trebuie să se înceapă returnarea, dacă în fapt are să fie altcum și el cu lucrul său vrea să stee înaintea lui Dumnezeu.

„Oh de n'ași fi făcut.“

Scurtă vreme înainte de asta a sărit o femeie din etajul cel mai de sus. Pre când zăcea zdruncinată pe pământ, dară mai era încă puțină viață în ea, acestea i-au fost ultimele cuvinte: „Oh, de n'ași fi făcut aceasta!“ Dară era deja târziu. După câteva oare stătu înaintea judecătorului ei ceresc, iar orfanii ei rămaseră fără de îngrijitor.“

„Oh, de n'aș fi făcut-o!“ Cât de mulți oameni au arădicat mâna contra propriei lor viață și apoi au oftat aceste cuvinte în clipa din urmă. Ce mulți gândesc sau spun aceste cuvinte, dară nu să mai pot întoarce

napoi de pe aceea cale întunecată, pe care s'au abătut de bunăvoie.

Să petrecem într'o închisoare. Uite acolo stă un bărbat palid, desfigurat, care într'atăta să neliniștește, că-i tremură brațele. Lucru trupesc nu prea poate face; e om învățat și ca un fost oficiant, a înaintat pe carieră plăcută. Mulți au arădicat pălăria înaintea lui, când umbla pe uliță, iar el însuși atât de frumoasă a privit viața, că și-a dorit o și mai bună soartă. Dupăcum cei bogați, tot mai bogați doresc a fi, cei învățați și mai învățați, asemenea și aceia, cari țin viața ca foarte plăcută, voiesc a avea o și mai bună stare. Iar omul învățat, care a cunoscut bine legiurile lumesti, care s'a ținut pre sine mai înțelept ca toți soții săi, s'a întins la bunurile încredute lui, la banii streinilor — orfanilor. Așa de cuminte o făcu, ca să nu o știe cineva. Ca și când ar mai fi existat spirit omenesc, care ar fi întrecut dreptatea lui Dumnezeu. Dară păcatul lui a venit curînd la iveală, iar el ajunsese în închisoare!

„Oh, de n'ași fi făcut-o!“ — mormăia de multe ori cu buzele sale gălfezite, care ca om învățat, e silit a a purta zale de fier.

Mergem mai departe. Aici e un fur, pre care un fapt negândit, o umblare fără de minte îl trase în vârtejul păcatului. Astăzi e un făcător de rele bătrîn, înrădăcinat, dară oarecîndva și el a fost copil nevinovat. Și în viața lui a fost un punct de întoarcere, în care trebuia să se hotărască, ca să devină bun, sau rău. Dară și pentru el vine aceea clipă, în care acest gând fulgeră prin capul lui: „Oh de n'aș fi făcut aceasta atunci!“ E întrebare, când va ofta el astfel aici pre

pământ, sau colo sus, înaintea Judecătorului ceresc? Iubite cetitorule, acest cuvânt: „Oh de n'aș fi făcut!“ vine și pe buzele noastre. De și nu suntem înaintea acestei lume păcătoși, nu purtăm zalele robiei, nu am avut nici cu judecătorii de lucru; dară este Unul, care știe cât păcat roșu ca sângele — pre care judecătorii pămîntesti nu-l știu — este în cartea cerească de datorii scris. Intr'ascuns și noi oftăm astfel: „Oh de n'ași fi făcut!“ Oare destul e aceasta oftare? Vai nouă, dacă ne legănăm în aceasta idee neburnatică! atunci aceasta propozițiune mică: „Oh de n'ași fi făcut!“ s'ar întoarce spre noi ca un blăstem. Pentru aceea: Priveghiați și vă rugați!

Bunul Dumnezeu să ajute la fiecare cetitor, a se trezi din somnul siguranței și a căuta isvorul mântuirii, în ranele lui Iisus.

Binecuvântare.

Dacă în oarecareva casă s'a mutat reținerea de sine, de regulă aduce cu sine soți plăcuți, cari din nou aduc la cale curățenia, regula, economia, lucrarea sârguincioasă și starea cea scăpătată. Indestularea așterne masa. Temerea de Dumnezeu abate la rugăciune și mulțămirea aduce binecuvântare. În Domnul își caută așa familie bucuria ei. Dară iubite cetitorule, cum stă la tine treaba?

**Fraților! răspândiți foile
și cărțile noastre!**

Redactor responsabil:
VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chemat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorei.“

Pe anul întreg: dela 1-2 exemplare 2.20 fl. de exemplar. Dela 3-10 exemplare 2 cor. de exemplar.
11-50 1.80 50-100 1.60 fl.

În streinătate se socotește diferența speselor trimeterei.